

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr.108 (6267)

24.12.1991.

Mazumtirdzniecības cena 20 kapeikas

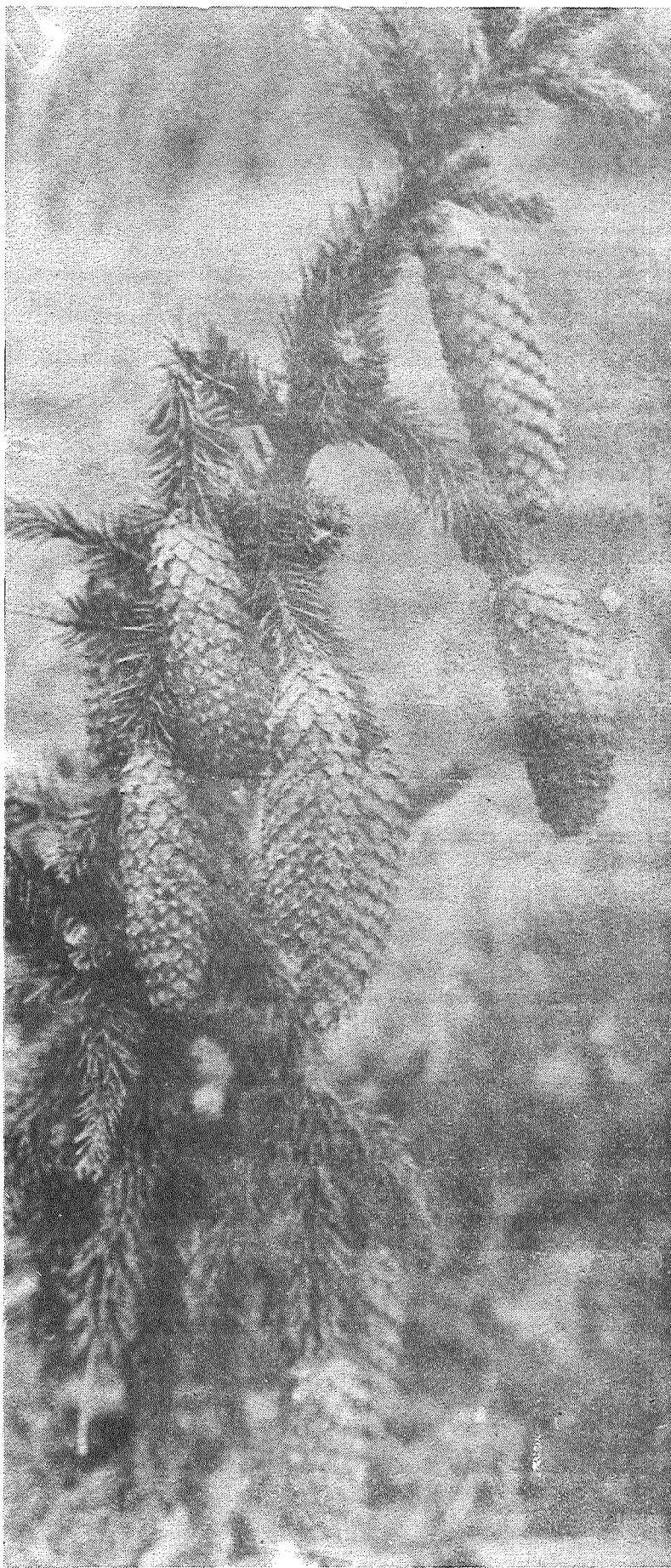
Priecīgus Ziemassvētkus!

Mūsu tautai ir daudz gaišu svētku, ar dziļām saknēm tās vēsturē ievijušies tie, kuri saistās ar Zemes ceļu ap Sauli - Saulgriežu svētki. Tie ir jautri, pilni dažādu izdarību, kas saistās ar tautas ticējumiem, svētsvinīga noskaņojuma starp darbu cikliem. Un Ziemassvētki ir cerīgākie, jo no tiem dienas atkal sāk stiepties garumā. augstāku loku pie debesīm liec Saule. Līdz ar to atgriežas cerības. Ne velti senatnē ar ziemas saulgriežiem saistīta gada sākumu, tikai modernā laikmeta ieskaņā gada sākumu pabīdīja par dažām dienām vēlāk.

Šiem cerību svētkiem vēlāk, pirms vairāk nekā astoņiem gadu simteņiem, latviešu zemē pielāgoti gaišākie kristiešu svētki - Pestītāja Kunga Jēzus dzimšanas diena. Arī šis notikums ir mūsu gara, dvēseles cerību svētki. Agri no rīta ticīgie pulkiem nāk uz savām draudžu baznīcām, kur tos sagaida mazais Jēzus bērns siltē un dievkalpojums, bet pēc tam svētki turpinās katrās mājās. Un līdzī skan vēlējums: "Gods Dievam augstībā un miers virs zemes labas gribas ļaudīm!"

Ziemassvētki ir pašas dzīvības devējas un uzturētājas Saules aicinājums būt labākiem, sirsnīgākiem, augt pretī pavasarim, kad viss sāk zaļot un ziedēt, nokratījis sastrūguma sārņus. Un tā ir mūsu dzīve, pilsētā un ciematā, katrā lauku sētā - jaunā vai vecā. Katra cilvēka sirdī - maza bērna, jaunekļa un sirmgalvja ir atdzimšana. Tikai jāieklaušās šajā aicinājumā un jāseko tam.

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS!

TE JAU ATNĀCIS PAVASARIS

Ziemassvētku vakarā ceļnieks (pieņemsim, ka tas būs pats Ziemassvētku vecītis) jau no tālēm pamana spožu atblāzmu debesis, kaut gan Preiļi paši vēl tinas tumsā, kas guļ pilsētas iepakā. Šī spožā gaisma nāk no siera rūpnīcas siltumniecu kompleksa. Skaidrs, ka ziņkārīgais ciemiņš visupirms dosies turp, no kurienes nāk tā žilba.

Kad pienāk klāt, pamana vēl vienu žiperīgu vecīti ar cirvīti rokā - kā tad, paziņa - Salatēvs. Nu abi sāk brīnīties - aiz stikla spozmes vidūci jautri zvīļo košs zaļums. Nav kārtības, spriež abi ziemas ciemiņi, ja visapkārt jābūt sniegam, kad pat mūžam zaļo egļu zari nosimnojuši, kad jāvalda decembrim, bet te saimnieko maijs!

Nekā - atnācēji netiek klāt, lai ievestu ziemas kārtību - aiz stikliem netraucēts saimnieko pavasaris, turpina to darbu, ko pa dienu darījušas siltumniecu strādnieces - dārzeņu korpusā Māriete Zukule, Ilona Mežinska, Rita Musijenko un viņu vadītāja Sandra Jonāne, ziedu korpusā - Ērika Žarkova, Velta Kodore, Raisa Ivanāne un vadītāja Lidija Koļesņikova. Lidiju un Sandru par vadītājām godā tālab, ka viņas ir arī produkcijas realizētājas.

Protams, brīdī, kad caur stikliem siltumniecās lūkojas abi tālie ciemiņi, nosniguši no galvas līdz kājām, vēju sapīņkētām baltām bārdām, viņas bija savās mājās, ģimenēs un pie Ziemassvētku eglītēm. Vecīši varēja netraucēti lukoties neredzētajā brīnumā un rādīt viens otram: lūk, cik skaisti pirmās istās lapiņas izdzinuši gurku stādi podiņos un cik sprigani no zemes spraucas tomātu dēsti. Lūk, frēzijām jau aizmetušies ziedu pumuriņi, tādi manāmi arī neļķēm - tās slitumnicās aug un zied visu gadu. Bet rožu krūmi, kas kādu laiku atpūtušies, jau pamodušies un dzen zaļās, spīdīgās lapiņas. Lietišķie un vitamīnizētie sīpolloki raujas uz augšu tik strauji, ka drīz vien nonāks uz galda rūpnīcas ēdnīcā. Ziedi realizācijai būs gatavi ne vēlāk par februāri.

Nesen subtropiskajā stūrītī mūsu pilsētā, ko no sala un vējiem sargā stikla sienas, kur valda vietējais valgais un siltais klimats, pabeigta augsnes sagatavošana, tagad sākas stādīņu pārpiķēšana un citas pavasarīgās rūpes. Darba visām daļā dzinuma pārstāvēm pietiek, bet jaunākās, kas atnākušas nesen - Ilona Mežinska un Raja Ivanāne gatavo arī bērnu vainagus.

Strādnieces paslavēja vīriešus, kuri te veic dažādus smagos darbus. Tie ir rūpnīcas palīgsaimniecības enerģiskais vadītājs Ēvalds Dauksts un strādnieki Aleksandrs Musijenko, Pēteris Patmalnieks un Jānis Rizga.

E.Bojāre

A.Rancāns

ZIŅAS

16.decembris ir "Līvenas" dzimšanas diena. "Līvena" - jaunā kafejnīca Līvānos. Ne kooperatīvā vai privātā, kā tagad visbiežāk mēdz būt, bet - Līvānu patērētāju biedrības kafejnīca. Tā tapa vairākus gadus, un savu roku kafejnīcas celšanā un ierīkošanā pielika vai katrs Līvānu uzņēmums. Lielisko interjeru izstrādāja māksliniece Ligita Caune, bet to realizēja celtniecības kooperatīvs "Latgale".

"Līvenas" darbinieki strādās divās maiņās un rūpēsies, lai apmeklētājiem no vienpadsmitiem rītā līdz vienpadsmitiem vakarā netrūktu ne smalkmaizīšu, ne uzskodu, ne kokteiļu, ne smaržīgas tējas vai kafijas. Un vēl - "Līvena" cer būt smalka kafejnīca, kurā iegriezīsies tikai uzvesties un kulturāli atpūsties protoša publika.

Priekuļu deviņgadīgajā skolā 20.decembrī notika Ziemassvētku uzvedums, kurā iesaistījās vai visa skola. Teklas Vanagas lugā "Betlēmes ganiņi" darbojās ne vien skolotāju Olgas Tjarves un Anitas Fedotovas vadītais dramatiskais kolektīvs un vokālais ansamblis, bet sev darbošanos atrada gandrīz visu klašu skolēni. Skanēja Ziemassvētku dziesmas un dzeja. So uzvedumu iecerēja un sagatavot palīdzēja ticības mācības skolotāja Antonija Gribuška. Skolēnu sniegumu noskatīties ieradās Preiļu dekāns Jāzeps Gugāns.

Tā Priekuļu skolā pagāja Ziemassvētku klusās svinības. Bet lielā jautrība sāksies otrajos Ziemassvētkos, kad būs gan ķekatas un rotaļas, gan danči un dāvanas.

- Pati labākā dāvana no iepriekšējiem Ziemassvētkiem līdz šiem? - pārjautāja Valentīna Brice, Preiļu kooperatīvās tirdzniecības skolas kultūras darba organizatore, un atbildēja:

- Jauns direktors. Un tas, ka šī gada laikā neviens no mūsu darbiniekiem netika izmests uz ielas štatu samazināšanas rezultātā. Ļoti ceru, ka arī nākošajos Ziemassvētkos varēšu teikt to pašu.

Ziemassvētki šajā skolā nosvinēti jau piektdien, jo citādāk savākt audzēkņus no visas republikas viņu brīvlaikā būtu neiespējami. Tika vilkts bluķis, dziedātas Ziemassvētku dziesmas, spēlētas spēles.

- Pati labākā dāvana nākošajiem Ziemassvētkiem? - atjautāja skolas direktors Aivars Staužs.

- Līdz tam laikam ļoti vēlētos saņemt jaunus korpusus, kur paredzētas mācību telpas. Tad varēsim sākt iecerēto - mūsu skolā sagatavot arī jauniešu konditoru un bārmeņu darbam.

19.decembrī beidzās mācību pirmais pusgads, tā sakot, pirmais jaunajos apstākļos, kad ar vecākiem un audzēkņiem tika noslēgts līgums, kura galvenais punkts paredzēja, ja audzēknis nespēj tikt galā ar atestāciju trijos priekšmetos, viņš no skolas tiek atskaitīts. Laikam šis bargais, bet nepieciešamais priekšnoteikums lika mobilizēt visas darbaspējas, un atskaitīto nav. Labākās grupas - 7., 2. un 1., ko audzina T.Kalvāne, S.Saleniece un V.Brice.

Lauztās sirdis. Tikai tā var teikt par mātēm, vecākiem, pārējiem tuviniekiem, kuru bērni ir invalīdi, smagi slimi kopš dzimšanas vai arī dažādu traģēdiju rezultātā tādi kļuvuši vēlāk. Viena no Ziemassvētku dāvanām - sarīkojums visa rajona bērniem - invalīdiem otrajos Ziemassvētkos rajona kultūras namā, kur rajona pašdarbnieki un visi organizētāji centīsies dot kādu prieku mirkli. Bērnu invalīdu nokļūšana uz šo eglīti - vietējo pašvaldību ziņā.

Vakarā kultūras nams ar bufeti, dejām un daudziem citiem jaukiem pārsteigumiem piederēs ikvienam preiļietim vai pilsētas viesim.

"SAULĪTE" 15.GADĀ

Līvānu bērnudārzam "Saulīte" šogad aprit 15.pastāvēšanas gads. Tas piedod īpašu noskaņu ikvienam šeit rīkotajam pasākumam. Šajās dienās iedegas Ziemassvētku eglītes. Veras grupai Ziemassvētku vecītis būs Genādijs. Brīvajos brīžos bērni gāja uz bibliotēku, kur klausījās pasakas, izvēlējās grāmatas, apskatīja izstādes. "Mūsu māmiņa" Bernarda atceras, ka Vera bija kopā ar viņu no pirmajiem bērnudārza pastāvēšanas laikiem.

Pirmās bērnudārza audzēknes šodien jau ir audzinātājas - Žanna, Maija, Arianda. Ziemassvētku sarīkojumā neiztikt bez jautrās rotaļu vedējas Valentīnas un humora dizirkstītes Galīnas latgaliskā izpildījumā. Rita no mazām dienām pati bija čakla lasītāja un arī tagad lēnām ved savas grupas bērnus uz brīnumaino pasaku valstību. Skaidrīte aizvien izdomā jaunus variantus Ziemassvētku pēperkūku sirdij.

SENČU DZIMTENĒ

Daukstu ģimenē Vanda ir jaunākā meita. Viņas vecāki, dzimuši Višķu apkaimē, satikās un apprecējās Kanādā un pašlaik dzīvo Amerikā - nelielā pilsētā Mičiganas štatā. Amerikā dzīvo arī Vandas brālis Jānis, māsa Lūcija un Monika ar savām ģimenēm un bērniem Lieni, Pēteri, Druvi un Imantu. Bet pati Vanda? Viņa pašlaik dzīvo un strādā Aglonā - topošajā ģimnāzijā. Tālu no ģimenes, bet ļoti tuvu saviem daudzajiem šejienes radīem. Jo Vanda, lai arī dzimusi un uzaugusi Amerikā, ir latviete, latgaliene.

Pirmo reizi savā senču dzimtenē Vanda bija 1989.gadā, protams, kā tūriste un, protams, zinot, ka drīkst tikai Rīgā uzturēties. Un tomēr jau tad viņa kopā ar tēvu izmeta neatļautu likumu pa Latgali. Tad nāca Dziesmu svētki, kur Vanda piedalījās kopā ar kori no Nujorkas (to, starp citu, diriģēja viņas māsa Monika). Tad - vēlreiz Latgales apciemojums un interese par kādreizējo ģimnāziju, tās arhitektūru un dibinātāju. Un pēc skolas apskates sekojušais direktora Andra Puzo jautājums: "Nu? Kad sāksi pie mums strādāt?" Tagad Vanda smej un teic, ka toreiz jautājums viņu pārsteidzis. Taču - direktora nopietnā neaizaudzība un pašas pārliecība - un nu Vanda jau kopš septembra Aglonas internātskolas vecākajās klasēs māca angļu valodu.

- Es neesmu skolotāja. Mičiganas pavalsts universitātē esmu ieguvusi bakalaura grādu sabiedrības zinātnēs - politikā, ekonomikā un vēsturē. Taču te vairāk varu noderēt kā angļu valodas skolotāja, jo man ir tas, kā nav citiem kolēģiem - valodas prakse. Angliski, manuprāt, es runāju labāk, kā latviski. Ar skolēniem mēs stundās ļoti daudz runājam. Gramatika, lasīšana - to katrs var pats apgūt vai ar citiem skolotājiem. Izņemtoju līdzīgi paņemtos videomateriālus, kasetes. Grāmatas, kas te paredzētas vidusskolām, cenšos neizmantojot, man tās pat grūti saprast, turklāt tajās ir tā angļu valoda, ko runā Lielbritānijā. Mēs apgūstam amerikānisko. Protams, ņemot vērā, ko Izglītības Ministrija liek kon-

krētajā gadā skolēniem iemācīties. Vēl es pašlaik skolotājam Seikstam tulkoju vienu grāmatu, kas nepieciešama viņa priekšmetā. Bet citādi man ir visi tie paši pienākumi, papīri, atskaites, kas citiem skolotājiem.

Kad vaicāju, kā vecāki uztvēra šo meitas lēmumu doties uz Latviju, un ne jau uz Rīgu, kur vairums "trimdiņu" (Vandas apzīmējums) apmetušies, bet - uz Latgali, un - kā tad viņa pašlaik te jūtas, Vanda atbildēja:

- Uztvēra ļoti mierīgi, vienmēr mani tā audzināja: izdomā visu pati un tad tiec ar to galā. Tā arī daru.

Te ir ļoti mierīgi, bet nav garlaicīgi. Skola man ļoti patīk. Ar kolēģiem un kaimiņiem uzreiz jutos ļoti ērti. Man tikai nepatīk, ja mani uztver kā kaut ko īpašu. Es vienkārši gribu te dzīvot un strādāt, un tas nav ne upuris, ne misija, un mani jāuztver normāli kā jebkuru citu cilvēku. Ja vēl es būtu kaut kur Āzijā vai Īrijā, bet te man viss ir ļoti tuvs. Esmu latviete, un kur latvieši dzīvo? Bet te arī jāpiebilst, ka katram jādzīvo tur, kur labi viņam un viņa ģimenei, un nevar pārmest tiem, kas dzīvo citur... Pašlaik esmu normāla Aglonas iedzīvotāja, man ir taloni tāpat kā visiem, un ar to, ko pašlaik nopelnu un varu iegādāties, es iztiek diezgan labi. Arī Amerikā es, starp citu, dzīvoju samērā pieticīgi.

Bet atceroties Ziemassvētkus Amerikā, un domājot par to, kādi tie solās būt šogad, Vanda pastāstīja:

- Ziemassvētki mums nebija ne īsti latviski, ne amerikāniski. Esam katolīcīga ģimene, tāpēc bija viss, kas pieņemts katolīkiem. Vecmamma taisīja puzurus un mēs daudz dziedājām - tas no latviskā. Vēl ēdām ūturu, bet tā jau ir amerikāņu tradīcija. Kā būs šogad, vēl nezīnu, ir tik daudz radu un draugu, ka nevaru izšķirties, kuru uzaicinājumu lai pieņemu.

Šobrīd Vanda - latviešu meitene no Amerikas - droši vien ir izlēmusi, kur sagaidīt Ziemassvētkus, kur dedzināt savu svečīti, kur padomāt par saviem mīla-

jiem un klusiem arī sev kaut ko vēlēties nākošajam gadam. Bet rit? Rit viņa kopā ar mums sāks savu darba dienu. Latvijā. Un ko lai par viņu vēl pastāsta? Vārbūt to, ka Vandai tāpat kā citiem skolotājiem un arī skolēniem grūti pierast pie 10 ballu atzīmēm? Ka viņa ļoti daudz lasa, jo, gluži tāpat kā mēs sev atklājam trimdas latviešu dārbus, tā Vandai nu kļuva pieejama visa Latvijas latviešu literatūra. Ka viņa daudz fotografē - gan brīnišķīgās Latgales ainavas, gan ikdienas mirklus. Ka viņa mīl celot un cik vien bieži var, apbraukā Latgali un steidzas uz Rīgu. Ka viņai ļoti patīk, kā visi apkārtnē runā latgaliski, gluži tāpat kā viņas vecmāmiņa Marija vēl šodien runā ar savu lielo saimi Amerikā. Ka Vandai ļoti interesē folklorā, viņa mīl "Ilgu" un "Skandēniekus", jo viņu dziesmās ir spēks, bet nemiļ zingēs un kapelas. Ka kopā ar 10.klases meitenēm viņa nolēmusi apiet vietējās tantīņas un pierakstīt viņu dziesmas. Ka šeit viņa cer noslīpēt savu krievu valodu. Ka Vandai interesē politika, un, atgriezies Amerikā, viņa cer pievērsties tieši šai jomai. Ka, ja Vandai šeit kaut kas arī pietrūkst, tad tie ir lielās radu

saimes bērni, kuru bēdītes Vanda labprāt rāda un par katru stāsta... Nopūšas, pasmaida un tad teic, ka tad, kad paliekot ļoti skumji, viņa ejot kaimiņu Sandras sīkos tramdīt un apmīlot...

Jā, un vēl varbūt jāpiebilst, ko Vanda māca saviem mūžā pirmajiem un, iespējams, vienīgajiem skolēniem:

"Viss, kas ir TUR, nebūt nav labs, un viss, kas ir ŠEIT, nav zemē metams. Cilvēkam, lai kur viņš dzīvo un ko dara, ir jābūt savai labai pašapziņai. Izglūba dzīvē ir svarīga, bet tā nav pats galvenais. Galvenais - jābūt apmierinātam ar savu darbu un dzīvi. Nevienam amats ir neviens cilvēks nav ir labāks, ne sliktāks par otru. Ne latvieši, ne latgalieši nedrīkst sevi noniecīnāt un par zemu novērtēt. Katram novadam Latvijā jāpatur savs īpatnējais skaistums un valoda, bet jāatceras, ka visi tomēr esam latvieši."

Ar Vandu Daukstu sarunājās
SILVIJA JOKSTE

Attēlā: 1988.gada jūnijā, Mičiganas universitātē beidzot, Vanda Dauksta ar saviem vecākiem Donātu un Annu.

NOSKAŅA JAUNSAIMNIEKA SĒTĀ

Pavasara vēji šurp atnes rūgto brūklenāju smaržu, kas nāk no Steķu sila puses. Rudešos kūp dzērveņu purvs un ogotāju balsis sasauca ar dzērveņu klaiņām. Bet garajos decembra vakaros netālu no mājām gaudo vilki...

Nē, tie nav skaisti un skaļi vārdi par Timofeja Detkova zaimniecību (Rudzātu pagastā), lai sāpīnātu lasītāju interesi par šobrīd modernu tēmu - jaunsaimnieku ikdienu.

Pelečāre - tā saucas sādža, kur atdzimst Latgales zaimnieka tūkums un godaprāts. Saimnieko Timofejs, dzīvesbiedrē Zenta, vecmāmiņa Veronika un vēl seši mazi brašūji. Vecākajam Jānim piecpadsmit gadi, bet jaunākā Anitija šogad kļuvusi pirmklasniece.

Veronika tante te ir pavadījusi savas jaunības skaistākos un skarbākos gadus. Pati sevi viņa dēvē par mājas atslēgu. Laikam tā ir, jo mājas aprūpe, azaida gatavošana vairāk gulstas uz viņas pleciem.

Vecmāmiņa mums stāstīja, ka apkaimē agrāk kūpējuši 32 skursteņi, bet tagad palikušas tikai pāris lauku sētas. Viņa atceras, kā zemi un mājas šaustīja kara ložu krusa. Steķu pusē kaujas bija bargas. Istabas dēļos vēl tagad redzamas ložu cirstas rētas.

Veronika Vaivode atceras savu dzīvesdraugu, kuru padomju varas viņai turēja aizdomās par sakariem ar mežabrajājiem un aizsūtīja uz Sibīriju, konfiscēja mantu. Paldies Dievam, ka savu veciti Veronikas tante tomēr sagaidīja un tikai pērn dzimtajā smiltājā apbedīja.

Vēl šodien viņai prātā meliorācijas brīnumi, kurus veica saimniecība "Rudzāti" pēc valsts plāna. Daudzās kaimiņu saimniecības ekas, kūlis, kas bija celtas no šķeltajiem akmeņiem spridzināja un dedzināja. Ja tagad atraktu bedres, kur sagrauda akmeņus, laikam gan visiem pagasta jaunsaimniekiem būvmateriālu pietiktu.

Tāda ir mūsu pašu pagātne un ir labi, ka šobrīd dzīvi liecinieki, kuri pasaka vēstures patiesību. Timofejs Detkovs, sēvas pārliecības mudināts, par jaunsaimnieku kļuva pirms diviem gadiem. Visi darbi viņam rit bez aizķeršanās. Strādīgs vīrs - īsts Lat-

gales zemnieks - atklāts, labestīgs, kurš humora dzirksti nav zaudējis arī šajā patiesi sarežģītajā laikā. Uzbuvējis fermu, kur tagad atrodas astoņas slaucamas govys, 3 teles, 11 nobarojamie bulli. Lopus skaitu var palielināt. Būtu tikai līdzekļi, par ko izvērst saimniecību. Pieci liellopi tikko aizgādāti uz gaļas kombinātu un saimnieks prāto, cik naudas saņems par gaļu, kura it kā jau pārdota par brīvajām cenām. Cik nu būs, visi līdzekļi atkal tērēsies būvdarbu finansēšanai, jo uzsākta šķūņa celtniecība. Materiāli sagādāti, tagad jāsaīgst amatnieki. Tur iekārtos arī tehnikas stāvvietu, jo dārgās lauksaimniecības mašīnas pagaidām ir uz kļauja lauka.

Tad nāks kārta dzīvojamajai mājai, jo deviņiem cilvēkiem vecmāmiņas nelielajā namiņā jau par šauru. Vieta, kur būt, vēl nav nolūkota.

Viņi dzīvo satīcīgi. Ar īpašu pietāti izturas pret vecmāmiņu. Tāpat kā saimnieka vārdam, tā arī viņas teiktajam šai ģimenē ir svars. Tā izsenis bijis latgaliešu mājās un šo tradīciju atceras un svēti tur godā gan vecāki, gan mazie Detkovi.

Timofejs parādīja savu saimniecību. Ziemas klusumu pārtraukusi me-

lioratoru ierašanās. Viņi ir gatavi sāktot jaunsaimniecību, lai tuvākajā laikā varētu audzēt gan labību, gan iegūt helāku pļāvuma no zālājiem. Pagaidām lauki vēl pārpurvo un briksnēm aizaukušī. Labi, ka līdz Ziemassvētkiem ar sniegu tā paknāpēk būs mēģinājumi ieviest saimnieka jau "mēģinājuma" ar aizaukušajiem krūmiem un saka: ziemai pašam un pūkām darba pietiks.

Tāpat kā citus zemniekus, arī Timofeju nomoc aktūālāka problēma - benzīna trūkums un dārdzība. Viņu mājās to iegūt sapīgāk, lētāk skolai, kur jābūt bērniem, taču savi deviņi kilometri sanāk. Parasti Zenta bernus ar "Nīvu" aizveda, bet ko darīt tagad, kad pat traktoram degvielas pietrūkst? Tā nu viņi visi septiņi (māmiņa arī strādā skolā) šos kilometrus nostaigā kājam pa lumsu.

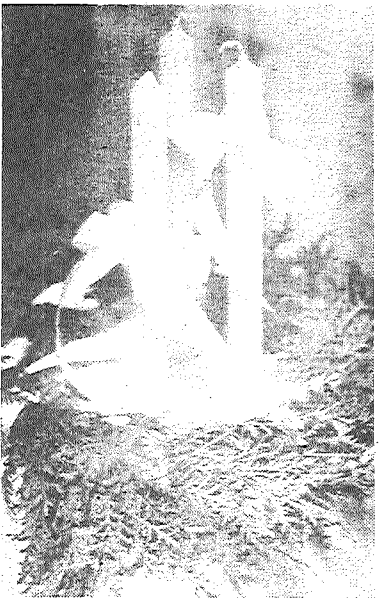
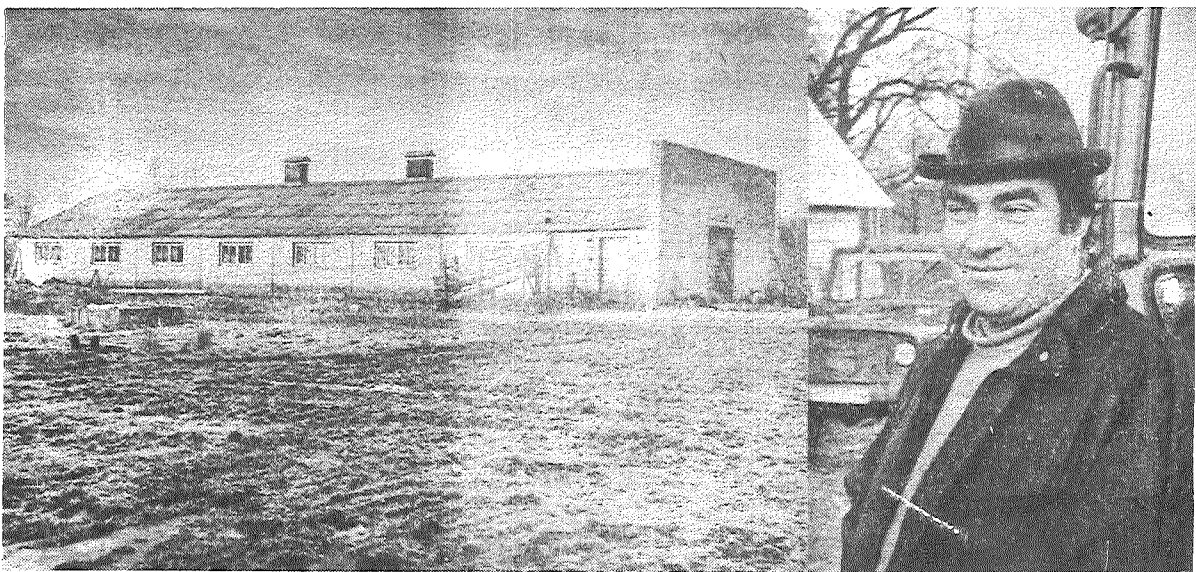
Timofejs Detkovs stāsta, ka saņēma zemi, kuru sovhozs praktiski neizmantojis. Vienīgi dažādi hektāri aramzemes, kuri nākuši no viņa tēva bijušajiem lūrumiem, kaut cik iekopti. Tur arī audzēja graudus. Taču nejutās ne apdaļīts, ne piemānīts. Pats labprāt šo jaunsaimnieka slogu un likteni izvēlēties, pats arī šo vezumu veikt, jo spēka pietiek. Darbu jūtam

virzās uz priekšu. Ja šobrīd nevajadzētu būt saimniecības ekas, tad varētu lepoties ar peļņu, ko iegūst no pienā un gaļas. Šobrīd nauda ceļo no maka makā.

Šķita, ka Timofejs patiešām nav tas vīrs, kas sūkstās, zēlojas, meklē atvēršanos. Dzīvi viņš uzņem tādu kārdi ir un neko necenšas sarežģīt vai samezglot. Tomēr arī viņam ir bažas par turpmāko likteni. Sacīja tā: "Ja gribi tikt parādos, tad ņem zemi un kļūsti par zemnieku." Viņam šķiet, ka pie pašreizējās agrāras politikas lielākā daļa jaunsaimnieku tomēr izputēs. Jāmaksā bankas parāds un lieli procenti, zemes nodoklis, jāpērk tehnika, nāksies izmaksāt arī meliorācijas darbus. Viņa vienīgais mierinājums esot laicīgi iepirkta tehnika.

...Meža nomalē - Pelečāres sādžā ir ļoti parasts zemnieku namiņš. Timofeja sievasmātes mājai jau kādu 200 gadu, tā vairākkārt pārbūvēta. Te Ziemassvētkus svinēs kupla ģimene un Salavcis no visdziļākā meža bērniem atnesīs kārumus. Te valda pirmsvētku miers un satīcība, pēc kuras tagad alkst daudzi.

Aina Iljina
ATTĒLĀ: Timofejs Detkovs.
Jana Strēka foto

PIE MUMS CIEMOS "MAZPUTNIŅŠ"

Edvarts Tūters

MĀRĪTES LŪGŠANA

Vakarā iemiegot, celdamās rītā,
Mārīte rociņas saliek un lūdz:
"Dieviņ mans labais, Dieviņ mans mīlais,
Solos tev klausīga allažiņ būt.
Bet nu ar' mani paklausi, lūdzu:
Liec, lai Ziemsvētku vecītim somā
Dāvana sīka man ielikta būtu.
Negribu daudz es: tik korpītes jaunās,
Dūraiņus raibus, jo veciē man cauri,
Vēl divas svecītes baltas, tik baltas,
Kādas tik sniegam ir pārslīņas saltās.
Vienu svecīti aizdegšu tētim,
(Māmiņa arī lai tajā skatās!)
Otru — Latvijai — tētis tā teica —
Vakaros, skaitu kad dziesmiņu Tev,
Otru lai Latvijai sakot es vienmēr.
... Dieviņ mans labais, Dieviņ mans mīlais,
Solos Tev klausīga allažiņ būt,
Bet tu ar mani paklausi, lūdzu:
Liec, lai Ziemsvētku vecītim somā
Dāvana sīka ielikta būtu."

Roze Failmane

Ziemassvētku vecītis slims

— Nē, nē, vecīt, — Ziemassvētku veciņa sieva teica, — tu nevari nekurt iet. Nemaz nerunā.

— Kas par muļķībām, — Ziemassvētku vecītis tielelās preti, — man taču jāiet un es iešu. Es vēl nevienu Ziemassvētkus neesmu palaidis garām. Ko tad bērni teiks?

— Nu, tad laid mani, — Ziemassvētku veciņa sieva teica. — Tu taču esi tā saaukstējies, ka nevari istabu atstāt. Gan es tāpat visu izdarīšu. Es jau tā kā tā visas dāvanas esmu sakārtojusi un zinu, kam katra jānodod.

— Ko nu niekus runā! Vai tad tu proti ar groziem rīkoties un ziemēbriem izvadīt cauri pilsētai namiem un telegrāfa vadiem? Tagad jau savilkuši drātis pa visiem namu jumtiem, ka ne klāt tikt, — Ziemassvētku vecītis atteica. — Tā nav sieviešu

darišana. Gan es izvēsējos. Sataisi man labu, karstu tēju ar citronu, tad es vēl minūtes piecas pie krāsns nosnauzīšos un tad došos ceļā...

Ziemassvētku veciņa sieva neteica vairs nekā, bet kad viņa maisīja karsto tēju ar cukuru un citronu, tad viņai acis bija tāds šķelmīgs skats. Es domāju, ka viņa bez citrona tējai pielika vēl kaut ko citu, jo Ziemassvētku vecītis, tēju iedzeris, jutās ļoti miegains. Pagāja piecas minūtes, desmit, piecpadsmit, divdesmit, bet viņš vēl arvien gulēja. Ziemassvētku veciņa sieva pa to laiku klusi un ātri rīkojās pa istabu. Viņa uzvilka mugurā visādus aditus siltus apģērba gabalus un beidzot Ziemassvētku veciņa pazīstamo, sarkano kapuci ar balto malu un tad lēni izšmauca pa durvim.

(Kas notika tālāk — lasiet Jaungada numurā.)

ZIEMSVĒTKU SPĒLES

Ziemsvētku pasts (5 vai vairāk dalībniekiem.)

Uz galda saliek Ziemsvētku kartītes par vienu mazāk nekā spēlētāju. Dalībnieki sāk soļot rindā pa istabu, kamēr uz klavierēm (patafona, pa radio, var arī dziedāt) spēlē kādu Ziemsvētku dziesmu vai maršu. Tikko dziesma cauri, visi mēģina dabūt pa kartītei. Tas, kas paliek tukšā, ir no spēles ārā. Kartītes noliek atkal uz galda, izņemot vienu, un spēli tā atkārtoti, kamēr palicis tikai viens spēlētājs. Tas ir uzvarētājs.

Sacentisimies pēc Ziemsvētku konfektes! (8 vai vairāk spēlētājiem.)

Spēlētāji sastājas rindās tā:
123456
0
654321

Vidū (ar 0 apzīmētajā vietā) noliek konfekti, ābolu vai ko citu. Tikko vadītājs izsauc vienu numuru, abi šī numura īpašnieki mēģina konfekti dabūt sev. Tā vienība, kuras dalībnieks dabū konfekti un tiek atpakaļ savā vietā, iegūst vienu punktu un drīkst konfekti paturēt. Bet ja otrs viņu bēgot piesit (tāpat kā suniņš), tad piesitēja vienība dabū kā punktu, tā konfekti. Spēli turpina, kamēr vienai no vienībām ir 10 punkti.

Neskani, zvaniņ! (2 vai vairāk spēlētājiem.)

Atvērtās durvis pakar stīpu un tās vidū zvaniņu. Nu katrs spēlētājs met mazu, mīkstu bumbuņu cauri stīpai, mēģinot netrāpīt zvaniņam. Katrs dalībnieks var mest trīs reizes. Par katru metienu, kas iziet cauri stīpai, bet neskar zvaniņu, metējs dabū vienu punktu.

Meklē zvaniņu! (7 vai vairāk spēlētājiem)

Dalībnieki sastājas ciešā aplī un viens paliek vidū. Stāvētāji laiž zvaniņu pa loka ārpusi (sev aiz muguras) apkārt. Zvaniņu nedrīkst turēt pie mēlītes. Vidū stāvētājam jāuzmin, pie kā zvaniņš. Ja viņš uzmin pareizi, abi apmainās vietām.

Tisim sniega bumbas (2 vai vairāk spēlētājiem)

Ja bērnu ir vairāk nekā divi, tie sadalās divās vienībās. Katrs dabū apmēram vienu metru garu auklu. Kad spēles vadītājs saka "sākt!", divi — viens no katras vienības sāk tīt auklu kamolā. Kad pirmais ir beidzies, otrs ziģli piesien savu auklu klāt un līn tālāk. Uzvar tā vienība, kas pirmā satinusi savu "sniega bumbu".

KO NEDRĪKST DARĪT PIRMS ZIEMASSVĒTKIEM

Pirms Ziemassvētkiem nedrīkst izēst visu piparkūku kārbu, sevišķi, ja ir paredzēts piparkūkas likt uz svētku galda.

Bet galvenais — pirms Ziemassvētkiem nedrīkst slepus klausīties, vai tētis un māmiņa pārruna svētku dāvanas.

Pirms Ziemassvētkiem nedrīkst kratīt paciņas, kas ir jau ielītas svētku papīrā un noliktas skapi, lai uzminātu, kas tajās iekšā, jo vislabākā dāvana nav tā, par kuru tu jau divas nedēļas zini, bet gan tā, kas ir

Pārsteigums!

Par iespēju visiem rajona bērniem palasīt "Mazputniņu" paldies sakām Līvānu 1. vidusskolas skolniecēm Agnījai Alehno, Evijai Zepai, Janai Šteinbergai, Kristīnei Drizlionokai, Aigai Puriņai, Inesei Ziemelei, Dacei Nieznanovskai, Zandai Reiterai, Laurai Škimelei un Aijai Silīnai.

Enģelītis

Somu leģenda

Tālu ziemējos dzīvo varonīgā somu tauta. Somijas bērni zina, kas ir Ziemsvētku vecītis, bet viņiem svarīgāks ir Ziemsvētku enģelis, kas staigā no mājas uz māju, svētku vakarā apskatot spožās eglītes. Šad tad enģelis smaida, citreiz tas tikai bēdīgi noliec galvu. Ja dāvanas zem eglītes sāņņojušas mīlas rokas, tad enģelis paceļ sudraba zizli, kas tam rokā, un dāvanas droši nesīs prieku devējam un saņēmējam — pat ja tās ir niecīgas, vai nav daudz maksājušas. Ja turpretim dāvanas zem eglītes nolikuši cilvēki, kas domā, ka tā ir jādara, tad enģelis iet mājai garām un šīs dāvanas prieka nedos, pat ja dārgas un spožas. Somu bērni to visu zina un mēģina savās dāvanās ielikt mīlestību.

Reiz ļoti senos laikos Somijā dzīvoja atraitne ar sešiem bērniem. Viņas vīru bija nesen nogalinājis koks, kas tam, mežā strādājot, bija uzkrītis virsū. Atraitne bija ļoti ļoti nabaga. Tas cilvēks, kura mežā viņas vīrs bija strādājis, bija pret viņu laipns. Viņš atļāva atraitnei ievākties mazā būdiņā meža malā, lasīt žagarus un tos pārdot. Visi bērni šai darbā palīdzēja, un tā viņiem pietika maizei un apģērbam.

Būdiņā bija divas telpas. Viena aizņēma visu leju, otra — visus bēniņus. No lejas telpas uz bēniņiem gāja kāpnēs.

Pienāca pirmie Ziemsvētki kopš tēva nāves. Atraitne un bērni bēdīgi pārdomāja, ka naudas Ziemsvētku dāvanām gan šogad nebūs. Pārrunājuši dāvanu lietu, visi septiņi nosprieda, ka katrs izdomās, ko otram dāvināt. Bērni prata adīt un viņu mātei bija pašu aitas vilna. Visiem vajadzēja cepuru un cimdu.

Dienu pirms Ziemsvētkiem viņi mežā atrada piemērotu eglīti. Einu to nocirta, Vaiko uzņēma uz kamanām, ko mājās aizvilka viņi četri mazie bērni. Visi septiņi eglīti izpušķoja un pašā galotnē, kas tikko neaizskāra būdiņas griestus, tie uzsprauda tāpat kā citas mājās viņu apgabalā — Ziemsvētku enģeļa attēlu.

Eglītē tie sakāra sarkanus ābolus un garas virknes brūklenāju, ko tie paši bija salasījuši meža cipos un tad savēruši uz diega. Tumsai pienākot, Einu aizkurināja krāsni. Nu eglīte izskatījās pavisam skaista un bērni ap to deļoja un dziedāja svētku dziesmas. Tad viņi nolika zem eglītes savas dāvanas cits citam un aizgāja bēniņos gulēt. Vēlāk viņu māmiņa nolika zem eglītes sešus mazus sainišus ar konfektem. Tad viņa noslaucīja asaras, atceroties agrākos, jaukos Ziemsvētkus, un arī aizgāja gulēt.

Bez atraitnes ar bērniem bēniņos dzīvoja vēl viena ģimene. Tur dzīvoja zirnekļu māte ar saviem bērniem. Zirneklīši jau gulēja, bet zirnekļu māte bija nomodā un dzirdēja, ko bērni teica, ejot gulēt. Kas tas gan varēja būt par divainu koku, ja uz tā auga āboli un brūklenes reize! Būs vien jāiet paskatīties, viņa sprieda un klusi, lai netraucētu piekusušos cilvēkus, kāpa lejā pa kāpnēm. Piepeši visa tumsā istaba pieplūda apzīlinošā baltas gaismas. Eglītes priekšā stāvēja balts tēls

ar spārniem, sudraba zizli rokā un jauki smaidīja. Tēls pieskārs katram sainītim, sakot: "Katra dāvana te nolikta ar mīlestību. Lai katra nes laimi. Un kas tā par skaistu eglīti!"

Sākumā zirnekļu mātei bija no gaišā tēla bail, un tā ielida trepju šķirbu. Tad viņa nosprieda, ka no tik laipna tēla nav jābaidās. Viņa veikli noskrēja lejā, nostājās tēlam priekšā un pakņiksēja.

— Vai tu esi Ziemsvētku enģelis, par ko bērni runāja? — viņa ļoti pieklājīgi prasīja.

— Jā, tā ir, — smaidīja enģelis. — Un kas tu esi?

— O, es te dzīvoju. Kad mani bērni aizmīga, es nācu apskatīt eglīti. Es tādu nekad neesmu redzējusi.

— Bet vai tev šķiet, ka bērni ļautu tev skatīties savu eglīti?

— Protams, — teica zirnekļu māte, — man šie bērni ļoti patīk.

— Tad tev ir mīlestība sirdī, un tu drīksti eglīti apskatīt.

— Bet egle ir tik liela, un es esmu tik maziņa... Vai es drīkstu tajā uzkāpt?

— Nu, ja tev ir tīras kājas... — teica enģelis pavisam saubīgā balsi.

— Ir ir, — zirnekļu māte steidzīgi apliecināja.

— Bet raugies, lai eglītē paliktu tā, kā bijis!

To zirnekļu māte apsolīja un uzkāpa eglītē. Tā izstaigāja visus zarus, apostīja smaržīgos ābolus, apskatīja ogu virknes un nolaižīja cukura gabaliņus, kas bija izlīdīši no vienas konfekšu turziņas.

— Paldies, enģeli, — zirnekļu māte atkal pakņiksēja. — Tas bija ļoti skaisti. Rīt man jānoved bērni apskatīt eglīti. Ar labu nakti!

Un zirnekļu māte sāka kāpt augšā.

Pēkšņi no lejas nāca tik skaļa balss, ka zirnekļu māte gandrīz nokrita no kāpnēm.

— Zir - nek - li! — enģelis bija dusmīgs. — Es tev noteicu atstāt eglīti tādu, kāda tā bija. Un ko tu izdarīji! Tu to pārkļāji ar pavisam neglītiem, peļķiem zirnekļu tīkliem!

Zirnekļu māte sāka raudāt.

— Bet es to darīju tāpēc, ka es milu tos nabaga cilvēkus un man neka citu nebij, ko tiem dāvināt...

Enģelis vairs neizskatījās tik dusmīgs.

— Ju tu to darīji, lai iepriecinātu bērnus, es tev palīdzēju. Un enģelis pamāja ar savu sudraba zizli. Pēkšņi visi zirnekļu tīkli pārvērtās zelta un sudraba pavedienos. Drīz visā eglītē mirdzēja simt uguntiņu.

— Ai, cik skaisti! — sauca zirnekļu māte. — Nu es varu iet gulēt priecīga par to, ka es palīdzēju izpušķot viņu eglīti vēl skaistāku.

— Tā ir. Ar labu nakti! Un priecīgus Ziemsvētkus, zirnekļu māt!

Pie vārtiem enģelis apstājās.

— Tā ir skaistāka eglīte visā Somijā, — viņš domāja. — Būs jāmaca visiem cilvēkiem pušķot eglītes ar sudraba un zelta pavedieniem.

Pēkšņi enģelis sāka smaidīt.

— Es tos saukšu par... enģeļa matiem.

Antons Austrīņš

Sals uz Daugavas

Iet meitene mazā pār Daugavu.

Tai gribas tikt Ziemsvētku tirdziņā,

Lai nopirktu lellei drēbītes

Un mantiņas skaistākās eglītei.

Bet nemana viņa, bet nemanu es,

Ka pēkšņi izlien no patiltes

Sārsts veučuks grabošā kažokā

Un kniebt sāk meitenei degunā.

Tas laikam būs pats nīknais Sals,

Jo apsarmojis tam degungals.

— Kam neklausī tētīm un māmiņai? —

Tas uzprasa meitenei maziņai.

— Es klausīšu! — meitene apsolās.

Tad sals mazdrusciņ atlaižas.

Un kad nu mazā pār tiltu tiek,

Tad sals to arī mierā liek.

Kad bērns nāk Ziemsvētku tirdziņā,

Viņš skatās visapkārt kā brīnumā.

Raibs ķipars tur deļo, tur tauri pūš,

Tur enģeļi lido, ak tu mūžs!

To visu grib meitene iemantot.

Bet kur tad paliks citiem ko dot?

Bērns tiepjas, grib visu uz mājām stiept!

Sals klāt un atkal sāk degunā kniebt.

— Kam neklausī tētīm un māmiņai? —

Sals uzprasa meitenei maziņai.

— Es klausīšu! — mazā apsolās.

Tad sals mazdrusciņ kā atlaižas.

Viņš ielaiž pie Ziemsvētku vīriņa,

Kas pašlaik krāsniņu kurina.

Tur sasildās bērns un nu tik jož

Uz mājām, lai sals tam neiekož.

Tik skaistas ir mantiņas eglītei!

Ka Sals tik nelien no patiltes!

Bērns steidzas pār tiltu, cik var,

Un sals nu šoreiz pielaižas ar.

Arheoloģiskie atradumi Preiļu rajonā

Mūsu novads bagāts ar arheoloģiskajiem pieminekļiem. Pārsvārā visi objekti -- pilskalni, senkapji ir republikas nozīmes. Mūsu rajona teritorija līdz 13.gadsimtam ietilpa Jersikas valsts sastāvā, tāpēc arheoloģiskie priekšmeti, kas atrasti Preiļu novadā, tipiski latgaliski. Te atrodas slavenais Jersikas pilskalns -- Jersikas valsts administratīvais un politiskais centrs. 1939.gadā profesora Fr.Baloža vadītā arheoloģiskā ekspedīcija uzsāka pilskalna, senpilsētas un senkapu pētīšanu. Lai arī pilskalns ticis postīts 13.gadsimta krustnešu uzbrukumos un 1.pasaules kara laikā, atradumi bija sensacionāli. Tie pierādīja, ka tieši Livānu tuvumā atrodas Jersikas centrs un ka šeit bijis viens no nozīmīgākajiem Daugavas tirdzniecības ceļa posmiem. Šos un citus secinājumus no jauna

apstiprināja 1990. un 1991.gadu ekspedīcijas profesora E.Mugurēviča vadībā.

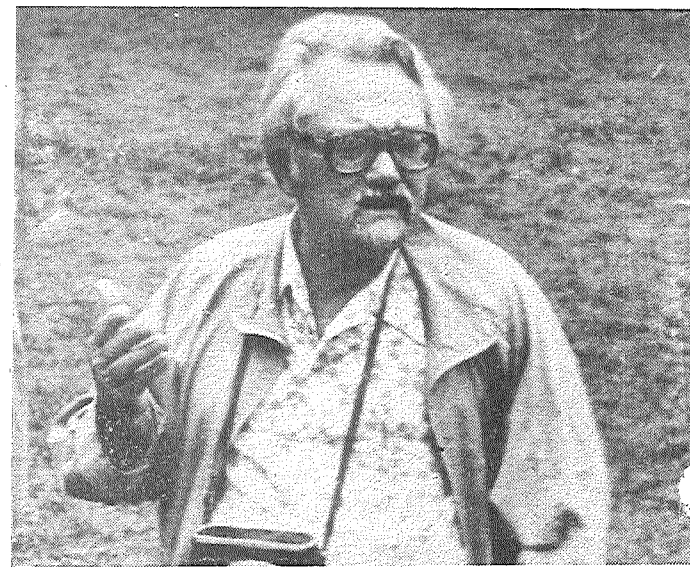
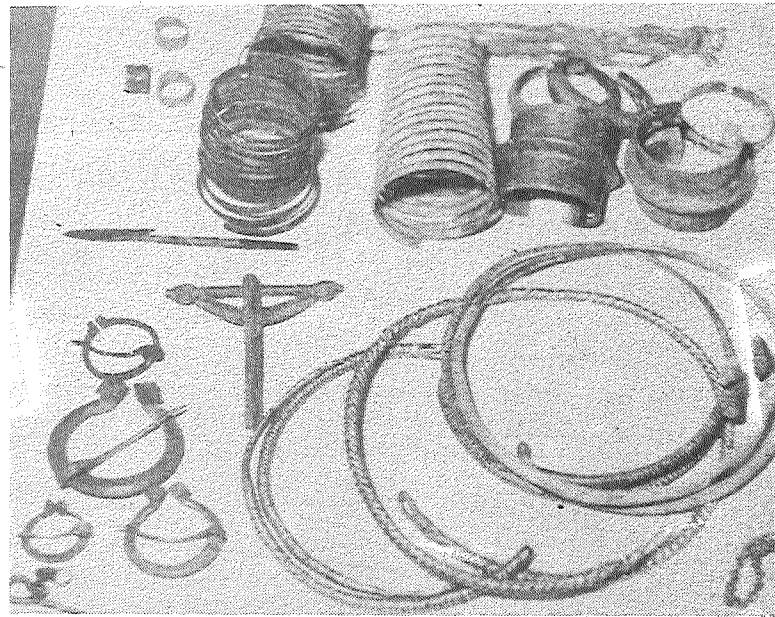
Ne mazāk nozīmīgs latgaļu centrs atradies Madelānu pilskalna apkārtnē. Astopdesmitajos gados veiktie izrakumi arheologa Vladislava Urtāna vadībā parādīja, ka pilskalns bijis apdzīvots no pirmā gadu tūkstoša pirms mūsu ēras un līdz pat 12.-13.gadsimtam. Par to liecina senās apbūves un pavadu paliekas, bezripas un ripas keramikas trauku lauskas, kā arī plašs darbarīku un rotu klāsts.

Visinteresantākie atradumi, protams, ir Kristapiņu kapulaukā. Kā jau senajos (9.-13.gadsimts) apbedījumos pierasts, mirušie glabāti svētku tērpos, ar bagātām rotām un līdzdodamo priekšmetu klāstu. Skaistas latgaļu rotas ir apskatāmas Preiļu

muzeja sagatavotajā izstādē "Arheoloģiskie atradumi Preiļu novadā", kas izvietota rajona kultūras nama otrajā stāvā.

Kā visa minētā pierādījumu jūs redzēsiet gan 1939.gadā, gan 1990.-1991.gadu ekspedīcijās atrastos priekšmetus. Izstādē ir ļoti izziņoša katram, kas interesējas par latgaļu senvēsturi. Diemžēl, mūsu muzeja fondos ir samērā nedaudz arheoloģijas priekšmetu, izstādē skatāmais materiāls nācis no Latvijas Vēstures muzeja un ZA Vēstures institūta. Arheoloģijas izstādi, kura darbosies līdz 26.decembrim (no pulksten 10.00 līdz 15.00), skaisti papildina mākslinieces S.Berezovskas veidotās Ziemassvētku kompozīcijas.

I.Bebriša,
PVLMM direktore

ATELOS: ekspozīcijas priekšmeti; pirmā pārskata izstāde bija uz Jersikas pilskalna tūlīt pēc ekspedīcijas noslēguma; profesors E.Mugurēvičs.

KĀ IZMAKSĀS PENSIJAS STRĀDĀJOŠAJIEM PENSIONĀRIEM

Ar 1992.gada 1.janvāri strādājošajiem pensionāriem pensijas ar sarkaru iestāžu starpniecību izmaksās viņu dzīves vietās.

Šajā sakarā uzņēmumu, iestāžu, organizāciju un saimniecību vadītājiem un galvenajiem grāmatvežiem jānodrošina pensiju savlaicīga izmaksāšana par šā gada decembri, kad tas izdarīts, izmaksāšanas uzdevumi ar atzīmi, līdz kādam laikam pensija izmaksāta, nosūtāmi ministrijas Valsts skaitļošanas centram: 226019, Rīga, Fridriķa ielā 9 un vēlāk kā līdz 1992.gada 15.janvārim.

Maksāšanas uzdevumi pensiju izmaksai par laiku pēc 1992.gada 1.janvāra nav derīgi.

T.Medvedeva,
sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja vietniece
PIRTIJ JĀSTRĀDĀ LABĀK

Sakarā ar šķīdri kurināmā trūkumu, Livānu pirtis jau laiku strādā tikai ceturtdienās un piektdienās, pie kam ceturtdienās ir gandrīz pustukšas. Daļai iedzīvotāju šajās dienās iespējams pirti apmeklēt, bet ne visiem. Vajadzētu ievērot to, ka cilvēki strādā un bērni mācās skolās, vēlu nāk mājās, ir noguruši. Nav saprotams, kāpēc pirtis nevarētu strādāt piektdienās un sestdienās, kas ir brīva diena. Vai tiešām administrācija neparūpēsies, lai būtu ērti visiem? Paliekam cerēdami.

Ā.Miņina

Livānos

Nākamais laikraksta numurs iznāks 29. decembrī.

GALVENĀ REDAKTORA V.ANTONS RANCĀNS

Laikraksts iznāk kopš 1950.gada 29.marta, otrdienās un ceturtdienās. Dibinātājs un izdevējs -- apgāds "Avīze", Rīga, K.Barona ielā 2. Reģistrācijas apliecība Nr.0091.

Redakcijas adrese: 228250, Preiļos, Aglonas ielā 1. Tālrunis 22305. Datorsalikums. Iespējamais ražošanas apvienības "LITTA" Daugavpils tipogrāfijā, Valkas ielā 1. Ofsetiespiedums. I nosacītā iespiedloksne. Metiens latviešu izdevumam 9219, krievu -- 3293. Pasūtījuma indekss 68169.

• SLUDINĀJUMI •

*Lai ziemas Saulgrieži un gadu mija
Jums laimi, veselību, prieku nes.*

Priecīgus Ziemassvētkus! Darba spar, enerģiju, izturību
Jaunajā 1992.gadā Preiļu SCO kolektīvam vēl
administrācija un arodkomiteja.

*Cik jauki sveces egles zarā
Mirdz Ziemassvētku vakarā!
Šī gaisma mums kā debess balva
Liek sirdīm kvēlot cerībā.*

Kopsaimniecības "Ausma" kolektīvam svētku noskaņu
Ziemassvētkos, labu veselību, satību un izturību
Jaunajā gadā vēl valde un arodkomiteja.

*Lai ir gads,
Balts gads, silts gads,
Lai, zelta spieķus saulē spīdinot,
Ar laimi pilnās sirdīs atspīdēdams.*

O.Vācietis

Livānu patērētāju biedrības valde un arodkomiteja sveic
savus darbiniekus Ziemassvētkos un vēl laimīgu Jauno gadu.

**Latvijas Republikas
Muitas departamenta
pilnvarotais inspektors
pieņem
apmeklētājus Preiļu rajona
izpildkomitejas 42.kabinētā sākot
ar 1992.gada 2.janvāri katru
ceturtdienu no plkst.9.00 līdz
16.00. Telefons 22234.**

Pērk

lēti automašīnu "Moskvīč" vai
"Žiguļi". Zvanīt 42208 vakaros;

1 - 2 istabu dzīvokli. Tālrunis
22962 no plkst.20.00 līdz 21.00;

grūsnu teli. Tālrunis 21206.

Maina

divistabu dzīvokli 2.stāvā pret
trīsistabu. Zvanīt 21226 vakaros;

divistabu dzīvokli Rīgā pret divu
vai trīsistabu dzīvokli Preiļos.
Visi ar ērtībām. Tālrunis Preiļos
22537.

Preiļu sagādes un
ražošanas apvienība

iepērk kīplokus - 40 rbļ.,
cūkgaļu - 21 rbļ.,
I šķ.ābolus - 5 rbļ.,
II šķ.ābolus - 3 rbļ.
par kilogramu.

• REKLĀMA •

TELEVĪZIJA

OTRDIENA, 24.DECEMBRIS

LATVIJAS TV

16.35 "Ziemassvētku klāsti". Bērnu vokālā ansambļa koncerts. 17.25 Ziemassvētku priekšvakarā: Rīgas baznīcas. 17.55 Ziemassvētku koncerts Pēterbaznīcā. 18.25 "Aci pret aci". Ārzenju kino jaunumi. 19.10 "Spieta" Ziemassvētku koncerts. 19.40 Zīnas (krievu val.). 20.00 Bērniem. "Nemiet visus saules stārus...". Amerikāņu komponistu garīgā mūzika. 20.30 Panorāma. 21.00 Ziemassvētku dievkalpojums Rīgas Lūtera baznīcā. 22.35 "Ziemassvētku nakts". Z.Mauriņa. "Jēzus bērns jūras dzelmā". 23.05 Dejas Ziemassvētkos. 23.50 Ziemassvētku pusnakts mise no sv.Katrīnes baznīcas Betlemē.

PSRS CT I

15.00 TSD. 15.15 Par sportu un ne tikai. 15.35 Mākslas filma "Ieeja labirintā". 2.sērija. 16.45 Bērnu muzikālais klubs. 17.30 Kopā ar čempioniem. 17.45 Aizrautīgi cilvēku pasaule. 18.00 TSD. 18.20 Multifilma. 18.25 Studija "Antrepriza" piedāvā... 18.40 Bizness un politika. 19.25 Mākslas filma "451 grāds pēc Bredberija". 21.00 Informatīvā programma. 21.35 Politiskā izmeklēšana. "Afganistāna. Kara aizkulisēs". 22.10 Likteņa ironija jeb Priecīgus Ziemassvētkus, 0.10 TSD. 0.25 Baleta mākslinieku koncerts. 1.15 Multifilmas pieaugušajiem.

Krievijas TV kanāls

PSRS CT II

13.00 Veselība. 13.30 P.Hindemīts. "Muzikāle diena...". 14.55 Ritmiskā vingrošana. 17.00 Dzied "Voi Don". 17.20 Multifilma. 17.30 Ceļotāju klubs. 18.30 Multifilma. 19.00 Krievijas parlamenta vēstnesis. 19.15 Teleapraksts "Tāle Austrumi". 20.00 Vēstis. 20.20 Labu nakti, mazuli! 20.35 SKV. 20.45 Arkādījs Arkan draugiem... 22.00 Bez retušas. 23.00 Vēstis. 23.25 Dok.filma "Romans pāvests Jānis Pāvils II".

TREŠDIENA, 25.DECEMBRIS

Latvijas TV

9.00 Raidījumu programma. 9.05 Multifilma "Kaķu sladzis". 10.30 "Spieta" Ziemassvētku koncerts. 11.00 Ziemassvētku koncerts. 12.05 Ziemassvētku dziesmas dzied kamerkoris "Versija". 12.25 Multifilmas. 12.55 Pāvesta Jāņa Pāvila II Ziemassvētku vēstījums un svētība sv.Pētera laukumā Vatikānā. 13.40 F.Štrauss. Romānc "Atvadas". 13.45 Mākslas filma "Jēzus no Nācāretes". 1.daļa. 16.50 "Klusā nakts, svētā nakts Betlemē" pasaules mākslas darbos. 17.20 "Andante" no V.A.Mocarta koncerta klavierēm. 17.30 Multifilma "Ness un Neesija". 18.45 "Šai klusā ziemas naktī". Koncerts. 19.35 Arēna. 19.50 Zīnas (krievu val.). 20.00 Bērniem. "Ziemassvētku noskaņa pilsētā". 20.20 Dzied Jānis Sproģis. 20.30 Panorāma. 21.00 "Ziemassvētku ģimenē". Vācijas televīzijas raidījums. 21.30 Apvārsnis. 22.30 Pasaules kristīgie muzikāli.

PSRS CT I

6.30 Rīta. 9.00 Mākslas filma "451 grāds pēc Bredberija". 10.45 Bērnu muzikālais klubs. 11.30 Dok.filma "Bahodirs". 12.00 TSD. 12.10 Kas? Kur? Kad? 13.20 Multifilma. 13.30 Bloknots. 13.35 Partneris. 14.05 Biržas pilots. 14.15 Telemiks. 15.00 TSD. 15.15 Tagad un toreiz. 15.45 Mākslas filma "Ieeja labirintā". 3.sērija. 17.00 Stunda bērniem. 18.00 TSD. 18.15 Dok.filma "Mīlestības civilizācija". 19.10 Politiskā izmeklēšana. "Afganistāna. Kara aizkulisēs". 19.35 Itālijas mākslas filma "Sieviete. Likteņa variānts". 1.sērija. 21.00 Informatīvā programma. 21.35 Grāmatu pasaule. 22.35 Koncerts. 0.00 TSD. 0.15 Muzikāli prognoze. 0.45 Autorālījis. 1.25 Zvaigzne un tīra.

Krievijas TV kanāls

PSRS CT II

8.00 Rīta vingrošana. 8.15 Vācu valoda. 9.15 Multifilma. 9.45 Ceļā uz pasaules tirgu. 10.15 Koncerts. 11.00 Bez retušas. 12.00 Teleprese. 13.00 Ceļš uz profesiju. 13.30 Koncerts. 13.45 Dok.filma. 14.35 Izvēles brīvība. Latvijas TV II 17.00 Situācija. 17.40 Multifilma. 18.00 Multifilma. 18.30 Programma bērniem. "Ziemassvētku pirāgs". 18.45 Kriminālvēstis. 19.00 No Ziemassvētku vēstures. 19.35 Ar skatu pret Krieviju. 20.00 Vēstis. 20.20 Labu nakti, mazuli! 20.35 Izklaidējoša programma. 21.30 KPFSR AP sesija. 22.00 Koncerts "LPavartoli vēltījums". 23.00 Vēstis. 23.20 Koncerts "LPavartoli vēltījums".

Preiļu rajona kopsaimniecības "Smelteri"

privatizācijas komisija paziņo,
ka 1992.gada 7.janvāri plkst.11.00 notiks kopsapulce.
Dienas kārtībā: kapitāla daļu aprēķina rezultātu
apstiprināšana.

Riebiņu pagasta zemes
ieņības pirmprojekts
zemes lietotāju apskatei
būs izlikts Riebiņu pagasta
valdes telpās no
27.decembra līdz
10.janvārim.

**Zemes komisija konsultēs
katru darbdienu no
plkst.10.00 līdz 16.00.**

Un pēkšņi tavā skanošā dārzā
Kādu rītu ir ienācis klusums -
Tik negaidīts un tik spalgs.
Dalām būdu smagumu ar
Gunāra PUDĀNA piederīgajiem,
viņu pāragri mūža dusā aizvadot.
Klasesbiedri

Izsakām līdzjūtību deputātam
Jānim Brūveram sakarā ar TĒVA
nāvi.
Jēriņi, pagasta valde un
deputāti